31970R1251

NARIADENIE KOMISIE (EHS) č. 1251/70
z 29. júna 1970
o práve pracovníkov zostať na území členského štátu po skončení zamestnania v tomto štáte

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 48 odsek 3 písm. d) a článok 2 protokolu o Luxemburgskom veľkovojvodstve,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

keďže nariadenie Rady EHS č. 1612/68 ([2]) z 15. októbra 1968 a smernica Rady č. 68/360/EHS z 15. októbra 1968 ([3]) umožnili voľný pohyb pracovníkov, ktorý sa má zabezpečiť na konci série opatrení, ktoré sa majú postupne dosiahnuť vzhľadom na to, že právo pobytu, získané pracovníkmi pri výkone zamestnania, má ako dôsledok právo udelené zmluvou pre takýchto pracovníkov, aby zostali na území členského štátu potom, čo boli zamestnaní v tomto štáte, a vzhľadom na to, že je dôležité určiť podmienky pre uplatnenie takéhoto práva

keďže uvedené nariadenie Rady a smernica Rady obsahujú ustanovenia týkajúce sa práva pracovníkov zdržovať sa na území členského štátu na účely zamestnania a vzhľadom na to, že právo zostať, uvedené v článku 48, odseku 3, písm. d) zmluvy sa preto interpretuje ako právo pracovníka ponechať si svoje bydlisko na území členského štátu, kde ukončil svoje zamestnanie;

keďže mobilita pracovnej sily v spoločenstve si vyžaduje, aby pracovníci mohli byť zamestnaní následne vo viacerých členských štátoch bez toho, aby boli znevýhodnení;

keďže je dôležité predovšetkým zaručiť pracovníkovi s bydliskom na území členského štátu právo zostať v tomto členskom štáte po skončení zamestnania z dôvodu dovŕšenia veku odchodu do dôchodku alebo z dôvodu trvalej neschopnosti pracovať; keďže vzhľadom na to, že je však rovnako dôležité zabezpečiť takéto právo pre pracovníka, ktorý po dobe zamestnania a pobytu na území členského štátu je zamestnaný na území iného členského štátu, zatiaľ čo si ešte stále udržiava svoje bydlisko na území prvého štátu;

keďže na účely určenia podmienok, za ktorých právo zostať vzniká, musia sa zohľadniť dôvody, ktoré viedli ku skončeniu zamestnania na území dotknutého členského štátu, a to je predovšetkým potrebné rozlíšiť medzi odchodom do dôchodku, ktorý je obvyklým a predpovedateľným ukončením produktívneho veku, a neschopnosťou pracovať, ktorá vedie k trvalému a nepredvídateľnému ukončeniu činnosti; keďže sa musia stanoviť osobitné podmienky v prípade, ak je ukončenie činnosti následkom pracovného úrazu alebo choroby z povolania, alebo v prípade, ak manžel/ka je alebo bol/a štátnym príslušníkom dotknutého členského štátu;

keďže pracovník, ktorý skončil svoj produktívny vek, by mal mať dostatok času na to, aby sa mohol rozhodnúť, kde si želá založiť svoje konečné bydlisko;

keďže z uplatnenia práva pracovníka zostať vyplýva, že sa musí rozšíriť na rodinných príslušníkov; keďže v prípade úmrtia pracovníka počas jeho produktívneho veku sa za osobitných podmienok musí uznať zachovanie práva na pobyt jeho rodinných príslušníkov;

keďže s osobami, na ktoré sa vzťahuje právo zostať, sa musí zaobchádzať rovnako ako s vlastnými pracovníkmi, ktorí ukončili svoju činnosť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Ustanovenia tohto nariadenia sa uplatnia na štátnych príslušníkov členského štátu, ktorí sú zamestnaní na území iného členského štátu a ich rodinných príslušníkov tak, ako je to definované v článku 10 nariadenia Rady EHS č. 1612/68 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva.

Článok 2

1. Nasledovné osoby budú mať právo zostať natrvalo na území členského štátu:

a) pracovník, ktorý v čase ukončenia svojej pracovnej činnosti dovŕšil vek určený právnymi predpismi členského štátu

([1]) Ú. v. ES C 65, 5.6.1970, s. 16.
([2]) Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 2.
([3]) Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 13.

na vznik nároku na odchod do starobného dôchodku a ktorý bol v tomto štáte zamestnaný najmenej dvanásť mesiacov a mal tu bydlisko nepretržite viac ako tri roky.

b) pracovník, ktorý má bydlisko na území tohto štátu nepretržite viac ako dva roky a ktorý skončí výkon zamestnania následkom trvalej neschopnosti pracovať. Na podmienku dĺžky pobytu v mieste bydliska sa nehľadí, ak je takáto neschopnosť následkom pracovného úrazu alebo choroby z povolania, ktorá mu zakladá nárok na dôchodok, ktorý je v úplnej alebo čiastočnej pôsobnosti inštitúcie tohto štátu;

c) pracovník, ktorý po troch rokoch nepretržitého zamestnania a bydliska na území tohto štátu je zamestnaný na území iného členského štátu, zatiaľ čo si udržiava svoje bydlisko na území prvého štátu, do ktorého sa spravidla vracia každý deň alebo aspoň raz týždenne.

Na účely vzniku nároku na práva uvedené pod písm. a) a b) sa doba zamestnania ukončeného takýmto spôsobom na území ostatných členských štátov považuje za ukončenú na území štátu, kde má pracovník bydlisko.

2. Ustanovenia o dĺžke pobytu v mieste bydliska a zamestnania podľa odseku 1 písm. a) a o dĺžky pobytu v mieste bydliska podľa odseku 1 písm. b) sa neuplatnia, ak manžel/ka pracovníka je štátnym príslušníkom dotknutého členského štátu alebo stratil/a štátnu príslušnosť tohto štátu manželstvom s týmto pracovníkom.

Článok 3

1. Rodinní príslušníci pracovníka uvedeného v článku 1 tohto nariadenia, ktorí s ním majú bydlisko na území členského štátu, sú oprávnení tam zostať natrvalo, ak pracovník získal právo zostať na území tohto štátu podľa článku 2 a zostať tam dokonca po jeho smrti.

2. Ak však pracovník zomrie počas svojho produktívneho veku a pred tým, ako získa právo zostať na území dotknutého štátu, potom jeho rodinní príslušníci budú oprávnení tam natrvalo zostať za podmienky, že:

— pracovník v deň úmrtia mal nepretržite bydlisko na území tohto členského štátu počas najmenej dvoch rokov, alebo

— jeho smrť bola následkom pracovného úrazu alebo choroby z povolania, alebo

— pozostalá/ý manželka/manžel je štátnym príslušníkom štátu, v ktorom má pracovník bydlisko alebo stratil/a príslušnosť tohto štátu manželstvom s týmto pracovníkom.

Článok 4

1. Nepretržitý pobyt v mieste bydliska podľa článku 2 odseku 1 a článku 3 odseku 2 sa môže preukázať pomocou akýchkoľvek dokladov používaných v krajine bydliska. Na nepretržitý pobyt v mieste bydliska nemá vplyv dočasná neprítomnosť, ktorá nepresahuje celkove tri mesiace v roku, ani dlhšia neprítomnosť z dôvodov plnenia povinností vojenskej služby.

2. Doba nedobrovoľnej nezamestnanosti, riadne zaznamenaná príslušným úradom práce, a neprítomnosť následkom choroby alebo úrazu sa považujú za zamestnanie v zmysle článku 2 odseku1.

Článok 5

1. Osoba oprávnená zostať musí mať dovolené uplatniť si toto právo v rámci dvoch rokov od dňa, kedy sa stane oprávnenou k takémuto právu podľa článku 2 odseku 1 písm. a) a b) a podľa článku 3. Počas tejto doby môže opustiť územie členského štátu bez negatívneho ovplyvnenia takéhoto práva.

2. Žiadne formálne požiadavky sa s ohľadom na vyššie uvedené nebudú vyžadovať v súvislosti s uplatnením práva zostať.

Článok 6

1. Osoby, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia tohto nariadenia, budú oprávnené na povolenie na pobyt, ktoré:

a) bude vydané a obnovené bezplatne alebo za čiastku, ktorá nepresiahne poplatky platené štátnymi príslušníkmi za vydanie alebo obnovenie dokladov totožnosti;

b) musí byť platné na celom území členského štátu, ktorý ho vydal;

c) musí byť platné počas aspoň 5 rokov a byť automaticky obnoviteľné.

2. Obdobia, keď sa osoba nezdržiavala v mieste svojho bydliska, ktoré nepresahujú šesť za sebou idúcich mesiacov, nemajú negatívny vplyv na platnosť povolenia na pobyt.

Článok 7

Právo na rovnaké zaobchádzanie na základe nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68, sa uplatní aj na osoby, na ktoré sa vzťahujú ustanovenie tohto nariadenia.

Článok 8

1. Toto nariadenie nemá negatívny vplyv na ustanovenia zákona, iného právneho predpisu alebo správneho postupu jedného z členských štátov, ktorý by bol výhodnejší pre štátnych príslušníkov ostatných členských štátov.

2. Členské štáty umožnia návrat na ich územia pre pracovníkov, ktorí odišli z takýchto území potom, čo tam mali dlhšiu dobu bydlisko a boli tam zamestnaní, a ktorí si želajú sa tam vrátiť, keď dovŕšili vek odchodu do starobného dôchodku alebo sú trvalo neschopní pracovať.

Článok 9

1. S ohľadom na vývoj demografickej situácie v Luxemburskom veľkovojvodstve Komisia môže na požiadanie tohto štátu stanoviť rozdielne podmienky oproti tým, ktoré sú stanovené v tomto nariadení, vo vzťahu k uplatneniu práva zostať na území Luxemburgu.

2. Komisia rozhodne s uvedením dôvodov, na základe ktorých rozhodla, do dvoch mesiacov od žiadosti doplnenej o všetky vhodné podrobnosti, ktoré tam boli zaznamenané.

O tomto rozhodnutí informuje Luxemburské veľkovojvodstvo a ostatné členské štáty.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 29. júna 1970

Za Komisiu

Jean REY

predseda